

Rapport om "De interparlamentariske forbindelser mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter under Lissabontraktaten"

2009-2014

Årsrapport for 2013/2014

Dette er en publikation fra
Direktoratet for Forbindelser med De Nationale Parlamenter
Direktør: Christine Verger
E-mail: christine.verger@ep.europa.eu
Leder af Enheden for Lovgivningsmæssig Dialog: Patrizia Maria Prode
E-mail: patrizia.prode@ep.europa.eu
Leder af Enheden for Institutionelt Samarbejde: Francisco Juan Gomez Martos
E-mail: francisco.gomezmartos@ep.europa.eu
Manuskript færdiggjort af: Eschel Alpermann
E-mail: eschel.alpermann@ep.europa.eu

Årsrapport for 2013/2014

INDHOLDSFORTEGNELSE

Forord

1. Indledning

2. Vigtige udviklinger og tendenser i det interparlamentariske samarbejde

2.1 Den Interparlamentariske Konference om Økonomisk Styring i EU

2.2 Det gule kort til forslaget om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed

2.3 Styrkelse af det interparlamentariske samarbejde inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP)

2.4 EU's nationale parlamenter og global styring

3. Institutionelt parlamentarisk samarbejde

3.1 Konferencen af de Europæiske Parlamenters Europaudvalg (COSAC)

3.2 Konferencen af parlamentsformænd i EU

3.3. Forbindelser med Europarådets Parlamentariske Forsamling (PACE)

4. Interparlamentariske møder

4.1 Interparlamentariske udvalgsmøder – mere fokuserede drøftelser mellem eksperter

4.2 Bilaterale besøg – en fleksibel og nyttig formel

4.3 Videokonferencer: På vej frem

5. Mekanismen for tidlig varsling – protokol nr. 2 til Lissabontraktaten

6. Værktøjer til informationsudveksling og netværksdannelse

6.1 Interparlamentarisk udveksling af oplysninger om EU - IPEX

6.2 Det Europæiske Center for Parlamentarisk Forskning og Dokumentation – ECPRD

7. Tendenser i de interparlamentariske forbindelser 2009-2014

Bilag

Forord

Denne valgperiode nærmer sig sin afslutning, og derfor vil vi gerne i denne sidste årsrapport redegøre for udviklingen i det interparlamentariske samarbejde mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i valgperioden. Efter mere end to års succesfuldt samarbejde bliver nærværende rapport den sidste, som vi som næstformænd for forbindelserne med de nationale parlamenter i denne valgperiode er ansvarlige for. Og det bliver næstformand Martínez' sidste rapport, eftersom han går på pension efter at have siddet 22 år i et nationalt parlament, 15 år i Europa-Parlamentet og en række år med interparlamentariske hverv, f.eks. som næstformand i Den Vesteuropæiske Unions Parlamentariske Forsamling og næstformand og formand for Europarådets Parlamentariske Forsamling. Med andre ord er det det rette tidspunkt at gøre status over, hvad der er opnået fra Lissabontraktatens ikrafttræden til udgangen af indeværende valgperiode, og til at give stafetten videre til det nyvalgte Europa-Parlament.

Det interparlamentariske samarbejde har udviklet sig meget siden konventet om Europas fremtid og har oplevet et virkeligt boost i de seneste år. Det afspejles ikke mindst i, at der er afholdt et rekordhøjt antal interparlamentariske udvalgsmøder i Europa-Parlamentets lokaler, som har tiltrukket mere end 1 500 medlemmer af nationale parlamenter i alt hen over de sidste fire år, og i genoptagelsen af de fælles udvalgsmøder, der organiseres af Europa-Parlamentet sammen med rådsformandsskabets nationale parlament. Det ses også af, at der har været en stigning i sammenlignende søgninger, som Det Europæiske Center for Parlamentarisk Forskning og Dokumentation har behandlet, af den øgede accept af IPEX som *platformen* for interparlamentarisk udveksling om EU-sager mellem nationale parlamenter og af den beslutsomhed, hvormed konferencen af parlamentsformænd i EU (EUSC) har etableret to nye formater til specialiserede interparlamentariske konferencer.

Inden for de sidste to år er parlamentsformændenes konference vokset i betydning på grund af den rolle, som det interparlamentariske samarbejde er blevet tillagt i artikel 9 i protokol nr. 1 om de nationale parlameters rolle i Den Europæiske Union, og har ført an i udformningen af fremtidens interparlamentariske forbindelser. Parlamentsformandskonferencen er nået til enighed om udformningen af to nye formater for interparlamentarisk kontrol på FUSP/FSFP-området efter opløsningen af Den Vesteuropæiske Unions Parlamentariske Forsamling og om den økonomiske styring i hhv. 2012 og 2013 som modvægt til tendensen med mellemstatslig beslutningstagning mellem regeringerne. De første udgaver af disse nye interparlamentariske konferencer giver anledning til at forvente en større grad af parlamentarisk kontrol og demokratisering. Som noget andet end Konferencen af de Europæiske Parlameters Europaudvalg (COSAC) og parlamentsformandskonferencen bringer denne nye anden generation af interparlamentariske fora specialister inden for et givent specialeområde sammen. Ved at tage anliggender, som hidtil er blevet afgjort ved natlige møder bag lukkede døre på europæisk plan, op i disse fora og ved at debattere dem offentligt har denne type forum mulighed for at bidrage til udviklingen af et europæiske offentligt rum for politisk debat. Uagtet Europa-Parlamentets kompetencer vil tiden vise, om de interparlamentariske konferencer kan repræsentere en tendens mod mere demokratisk ansvarliggørelse og parlamentarisk kontrol med hensyn til EU's politikker.

I den nye kontekst står COSAC, som fejrede sit 50. jubilæumsmøde i Vilnius i 2013, over for nogle vanskelige udfordringer. Det skyldes dels COSAC's sammensætning – den består hovedsageligt af generalister fra Europaudvalg i medlemsstaterne – dels dens institutionaliserede karakter og strenge forretningsorden. I stedet for at give nok rum til

interparlamentariske udvekslinger og drøftelser, hvilket er COSAC's vedtægtsgivne formål, er den snarere blevet et forum, hvor repræsentanter for nationale og europæiske udøvende organer beretter om deres mening til parlamentsmedlemmer. Premierministre, ministre, medlemmer af Europa-Kommissionen og andre repræsentanter for udøvende organer tegner sig nu for næsten to tredjedele af talerne. Parlamentsmedlemmer, der indleder drøftelserne, på den anden side tegner sig for kun 16 % af de vigtige talere og er dermed undtagelsen, ikke reglen. I det mindste er det ved nogle lejligheder på det seneste lykkedes Europa-Parlamentets delegation at overbevise formandstrojkaen i COSAC om at indbyde nogle medlemmer af Europa-Parlamentet, der er specialister inden for deres respektive område, til at komme med informative input til debatterne. Det har skabt intense interparlamentariske debatter, hvilket viser, hvad der vil være muligt med en vis velvilje.

Indførelsen af bestemmelserne i protokol nr. 2 til Lissabontraktaten om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet har bidraget til at øge de nationale parlaments bevidsthed omkring udkast til EU-retsakter på et tidligt stadium, selv om de nationale parlamenter/kamre har ændret deres interne regler for at kunne få gavn af denne mekanisme for tidlig varsling på forskellig vis og med varierende resultat. Det lave antal på kun to "gule kort", hvor nationale parlamenter har udløst den procedure, ifølge hvilken sagen skal tages op til fornyet overvejelse som omhandlet i protokol nr. 2, viser, at de nationale parlamenter ikke har blokeret for udkast til EU-retsakter. Tværtimod viser det store antal bidrag fra nationale parlamenter vedrørende indholdet af udkast til lovgivningsmæssige retsakter sammenholdt med det forholdsvist lave antal begrundede udtalelser omhandlende bekymringer over nærhedsprincippet (i forholdet 4,5 til 1), at der er en øget interesse i at bidrage aktivt til den politiske diskussion på EU-plan.

På de interparlamentariske udvalgsmøder har man i de senere år behandlet sager på et tidligt tidspunkt i lovgivningsproceduren (især sager med tilknytning til den flerårige finansielle ramme såsom større reformer af EU's politikker, f.eks. regionalpolitikken, landbrugspolitikken, fiskeripolitikken og de flerårige udgiftsprogrammer), men brugen af disse møder til en lovforberedende dialog med de nationale parlamenter mindskedes i 2013, hvilket dog også skyldtes en nedgang i antallet af relevante forslag fra Kommissionen. Europa-Parlamentet deltager dog ikke aktivt i den politiske lovforberedende dialog mellem Kommissionen og de nationale parlamenter (det såkaldte Barroso-initiativ) og overvåger den heller ikke systematisk. Generelt er antallet af møder mellem eksperter øget siden Lissabontraktatens ikrafttræden med ikke mindre end 58 interparlamentariske møder mellem 2010 og 2014 plus 6 fælles parlamentariske møder og 5 fælles udvalgsmøder. Hen over årene er de interparlamentariske udvalgsmøder blevet et standardmødeformat for møder i det fulde udvalg med de nationale parlamenter, men dette har ikke udelukket andre formater såsom indkaldelse af udvalgsformænd alene, eller at der er stående indbydelser til de nationale parlamenter. En vej at gå, som vil blive undersøgt yderligere på baggrund af de tekniske muligheder, der eksisterer nu i Europa-Parlamentet og i nogle nationale parlamenter, er brugen af videokonferencer, som åbner mulighed for at skræddersy endnu flere møder til de særlige behov i forbindelse med ekspertudvekslinger, f.eks. mellem ordførere.

Foruden fremlæggelsen af fakta og tal vil vi i denne rapport også beskrive nogle få tendenser i de interparlamentariske forbindelser, som har udviklet sig i de senere år, nemlig for det første øget formel inddragelse af de nationale parlamenter i EU's institutionelle struktur, udvikling af mere institutionaliserede former for sektorspecifikt samarbejde mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter og behovet for at gøre sig overvejelser om COSAC's rolle og art som et forum for interparlamentarisk udveksling, for det andet en tendens til

afholdelse af færre store møder om brede politiske spørgsmål, men med begrænset direkte indflydelse på de igangværende parlamentariske aktiviteter, som modsvares af en tendens til flere specialiserede møder om bestemte politikker eller bestemte udkast til retsakter, og endelig opfindelsen af fleksible og skræddersyede mødeformer, der understøttes teknisk af brugen af videokonferencer.

I den næste valgperiode vil Europa-Parlamentet skulle tage nye udfordringer op inden for det interparlamentariske samarbejde som følge af stadig strammere økonomiske vilkår, voksende international konkurrence, geostrategisk og politisk foranderlighed og den allestedsnærværende apati og lede hos borgerne over den nuværende europæiske integrationsproces. Især med hensyn til sidstnævnte kan parlamentarisk samarbejde bidrage til at puste nyt liv i det europæiske projekt. Demokrati kan ikke pålægges ovenfra, men kan kun blomstre, når borgere deltager i processen, og når alle institutioner – på alle niveauer – gør brug af deres rettigheder og lever op til deres forpligtelser på effektiv og konsekvent vis. Underforstået og uadskilleligt sammenhængende med dette er princippet om, at parlamentarisk kontrol og ansvarliggørelse skal udøves på det niveau, hvor beslutningerne træffes. Spændinger og meningsforskelle vil der altid være. Det er uundgåeligt. Det allermest afgørende er imidlertid viljen til at samarbejde konstruktivt om at bygge bro over dem og at styre Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters politik mod Unionens grundlæggende principper og dens vigtigste mål som beskrevet i artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union.

Miguel Ángel Martínez
Næstformand

Othmar Karas
Næstformand

1. Indledning

Det er tredje gang siden Lissabontraktatens ikrafttræden, at vi fremlægger en årsrapport om udviklingen i de interparlamentariske forbindelser mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter. I modsætning til de tidligere rapporter fokuseres der i årsrapporten for 2013/2014 ikke kun på udviklingen i rapporteringsperioden. Der redegøres også for mere langsigtede tendenser og perspektiver i det interparlamentariske samarbejde. Eftersom vi nærmer os afslutningen på denne valgperiode, og der er gået fire år, siden de nye bestemmelser i Lissabontraktaten om det interparlamentariske samarbejde og de nationale parlameters rolle trådte i kraft, er tiden inde til at analysere de fremskridt, der er gjort i forbindelse med gennemførelsen af den nye traktat. Til det formål er der tilføjet et kapitel om tendenserne i de interparlamentariske forbindelser i perioden 2009-2014 til dette års rapport.

2. Vigtige udviklinger og tendenser i det interparlamentariske samarbejde

2.1 Den Interparlamentariske Konference om Økonomisk Styring i EU

Den seneste udvikling inden for europæisk økonomisk styring, herunder vedtagelsen af den mellemstatslige traktat om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union (TSSS/finanspagten) og af en række lovgivningsmæssige foranstaltninger – den såkaldte sixpack og den såkaldte twopack – som reaktion på den økonomiske og finansielle krise har forandret europæisk styring betydeligt. Samtidig har denne udvikling givet anledning til en række bekymringer, især vedrørende demokratisk legitimitet og ansvarliggørelse. Disse grundlæggende principper skal sikres på det niveau, hvor beslutningerne træffes og gennemføres, men samtidig har det interparlamentariske samarbejde ifølge Europa-Parlamentets mangeårige opfattelse en afgørende komplementerende rolle at spille i den forbindelse¹. På initiativ af EP-udvalg, som er involverede i sager vedrørende økonomisk styring, nemlig Økonomi- og Valutaudvalget (ECON), Budgetudvalget (BUDG) og Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (EMPL), og med massiv støtte fra konferencen af parlamentsformænd i EU til afholdelse af et møde af den art påtog Europa-Parlamentet sig værtskabet for en interparlamentarisk konference om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker, der blev afholdt i februar 2012.

Et år senere, i januar 2013, blev mødet udviklet yderligere og omdøbt til Den Europæiske Parlamentariske Uge om Det Europæiske Semester. De tre interparlamentariske udvalgsmøder, der blev afholdt i den uge, er de mest vellykkede møder med hensyn til tilslutningen dertil med deltagelse af omkring 100 parlamentsmedlemmer fra 33 parlamentariske forsamlinger (fra 26 medlemsstater) og omkring 70 deltagende medlemmer af Europa-Parlamentet. Diskussionerne drejede sig hovedsageligt om det europæiske semester, demokrati og nærhedsprincippet, det europæiske semesters indvirkning på nedskæringsforanstaltninger og vækstperspektiver, kampen mod ungdomsarbejdsløshed, de sociale følger af økonomiske tilpasningsprogrammer i medlemsstater med finansielle vanskeligheder samt EU-budgettets rolle med hensyn til at understøtte opnåelsen af målene for det europæiske semester.

¹ Jf. Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2011 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker, punkt E., F og J.

I en brev, der blev sendt til formændene for de nationale parlamenter efter dette arrangement, understregede Europa-Parlamentets formand Martin Schulz, at debatterne "gjorde det muligt for deltagerne i en meget konstruktiv atmosfære og i en ægte samarbejdsånd at drøfte de forskellige prioriteter og politikker i semestret og lære af hinandens erfaringer med at forbedre og gennemføre dem", hvilket "styrker det europæiske semesters demokratiske dimension på både nationalt plan og EU-plan".

I mellemtiden er det nedfældet i finanspagten, at der skal tilrettelægges en interparlamentarisk konference for at drøfte finanspolitik og andre spørgsmål, der henhører under denne traktat². På parlamentsformandskonferencen i Nicosia i april 2013 opnåedes der enighed om gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 13 i TSSS. Dermed er der åbnet op for nye muligheder for parlamentarisk kontrol via et mere intensivt interparlamentarisk samarbejde inden for rammerne af økonomisk styring. Hvert efterår skal parlamentet i den medlemsstat, som har rådsformandsskabet, organisere en konference til afholdelse i det pågældende parlament. En anden konference skal organiseres i fællesskab af Europa-Parlamentet og parlamentet i den medlemsstat, som har rådsformandsskabet, og afholdes først på året hvert år i Europa-Parlamentet i Bruxelles.

I overensstemmelse hermed blev den første konference om artikel 13 afholdt i Vilnius den 16.-17. oktober 2013. Parlamentarikerne drøftede en bred vifte af emner af relevans for den økonomiske styring i EU, f.eks. en ramme for økonomisk styring efter krisen, bankunion og finansiell integration i EU samt budgetmæssig konsolidering og strukturelle reformer i EU.

Den anden konference om økonomisk styring blev tilrettelagt af Europa-Parlamentet og det græske parlament i fællesskab og afholdt den 20.-22. januar 2014 i Europa-Parlamentets lokaler i Bruxelles. Konferencen tiltrak et rekordstort antal deltagere. Omkring 150 medlemmer af nationale parlamenter (MP'er), 60 medlemmer af Europa-Parlamentet (MEP'er) og 100 andre embedsmænd fra de nationale parlamenter deltog i det tre dage lange arrangement, som bød på lejlighed til at deltage i diskussioner om emner fra styrket budgetovervågning i ØMU'en til de økonomiske tilpasningsprogrammets demokratiske legitimitet. Ligesom de foregående år kombinerede man under konferencen et antal plenarmøder med parallelle udvalgmøder i Økonomi- og Valutaudvalget, Budgetudvalget og Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender. Det er værd at nævne, at Europa-Parlamentets officielle kalender for 2014 indeholder en nyskabelse, nemlig at en bestemt uge nu er afsat til og benævnt "Den Europæiske Parlamentariske Uge", og her vil dette arrangement finde sted i. Den næste konference om artikel 13 i TSSS vil ifølge planen blive afholdt i Rom i efteråret 2014.

2.2 Det gule kort til forslaget om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed

Lissabontraktaten kaldes ofte parlamenternes traktat, ikke mindst fordi dens protokol nr. 2 giver de nationale parlamenter ret til at kontrollere, om et udkast til en lovgivningsmæssig EU-retsakt er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. I 2012 skete det for første gang siden Lissabontraktatens ikrafttræden, at et forslag fra Kommissionen udløste den såkaldte gule kort-procedure, dvs. at den udarbejdende institution skulle tage udkastet op til fornyet overvejelse. I september 2012 besluttede Kommissionen at trække sit såkaldte "Monti II"-forslag tilbage, dog ikke på grund af manglende overensstemmelse med nærhedsprincippet,

² Artikel 13 i TSSS.

men fordi den havde konkluderet, at det sandsynligvis ikke ville lykkes den at samle den fornødne politiske støtte i Europa-Parlamentet og Rådet til at få det vedtaget.

I 2013 blev proceduren med obligatorisk genovervejelse (det gule kort) udløst for anden gang. Der blev indsendt 13 begrundede udtalelser fra nationale parlamenter/kamre om forslag til Rådets forordning om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed³.

De begrundede udtalelser indeholdt en række indvendinger mod forslaget, herunder mod Kommissionens manglende overholdelse af væsentlige procedurekrav såsom medtagelse af en detaljeret redegørelse i Kommissionens begrundelse, fravær af tilstrækkelig underbyggelse af merværdien ved at oprette en europæisk anklagemyndighed set i forhold til, hvad medlemsstaternes retssystemer præsterer, overbevisningen om, at en europæisk anklagemyndighed i sin egenskab af en supranational model ville begrænse medlemsstaternes nuværende suverænitet inden for strafferetten uforholdsmæssigt meget, og ønsket om at styrke de eksisterende former for samarbejde såsom OLAF eller indføre forebyggende foranstaltninger i den fase, hvor der ansøges om EU-midler.

I løbet af en måned udarbejdede Kommissionen en analyse af de begrundede udtalelser⁴. I hvert enkelt tilfælde konkluderede Kommissionen, at dens forslag var i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Kommissionen kom derfor til den samlede konklusion, at det hverken var påkrævet at trække forslaget tilbage eller ændre det, og at det derfor ville blive opretholdt. Kommissionen tilføjede imidlertid, at den ville tage de begrundede udtalelser i betragtning i lovgivningsprocessen. Europa-Parlamentet har for nyligt vedtaget sin holdning ved førstebehandlingen på grundlag af en betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender⁵.

2.3 Styrkelse af det interparlamentariske samarbejde inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP)

Som opfølgning på konklusionerne fra parlamentsformandskonferencen i Warszawa i 2012 fandt den første interparlamentariske konference om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) sted i Paphos på Cypern. På det tidspunkt traf man beslutning om arbejdsmetoderne ved fremtidige møder, f.eks. delegationernes størrelse, Europa-Parlamentets rolle ved tilrettelæggelsen af møderne og mødernes hyppighed.

I 2013 fandt den anden og den tredje konference om FUSP/FSFP sted. Den anden foregik i Dublin den 24.-25. marts, var tilrettelagt af det irske parlaments to kamre, Houses of the Oireachtas, og havde fokus på konfliktforebyggelse, en samlet tilgang til Afrikas Horn og til fredsprocessen i Mellemøsten. Den tredje fandt sted i Vilnius den 4.-6. september, var tilrettelagt af det litauiske parlament Seimas og havde fokus på Østpartnerskabet og Det Europæiske Råds møde i december 2013 om forsvar og Syrien.

³ COM(2013)0534. De begrundede udtalelser tegnede sig for 18 ud af i alt 56 stemmer, hvilket var over den tærskel, der gælder i forbindelse med udkast til lovgivningsmæssig retsakt inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (hjemlet i artikel 76 i TEUF).

⁴ COM(2013)0851 af 27. november 2013.

⁵ Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om tilpasning af en række retsakter inden for retlige anliggender, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, P7_TC1-COD(2013)0220.

Op til begge konferencer arbejdede Europa-Parlamentet tæt sammen med rådsformandskabets parlament om tilrettelæggelsen af konferencen (dagsorden og invitation af talere) og bidrog til udarbejdelsen af konklusionerne og til arbejdet med revisionen af den gældende forretningsorden.

I henhold til beslutningerne fra parlamentsformændenes konference og konklusionerne fra den første interparlamentariske konference arbejder et midlertidigt nedsat revisionsudvalg i øjeblikket på en første revision af de praktiske foranstaltninger til disse konferencer med henblik på at fremsætte forslag til behandling på den parlamentsformandskonference, der skal afholdes i Rom i foråret 2015. Det vigtigste i disse anbefalinger er tilskyndelse til at arbejde for at forbedre konferencen med udgangspunkt i dens gældende forretningsorden, f.eks. at sikre mere målrettede debatter, udvikle parallelle workshops og udarbejde kortere, operationelle konklusioner. Der drøftes stadigvæk forslag, som går i retning af at udvikle konferencen til en fuldgyldig parlamentarisk forsamling. I tråd med konklusionerne fra parlamentsformandskonferencen i Stockholm i 2010 går Europa-Parlamentet ikke ind for sådanne ændringer.

2.4 EU's nationale parlamenter og global styring

I løbet af de seneste årtier har regeringerne skabt et stort antal internationale organisationer og uformelle grupperinger. I mange af disse organer træffer regeringer eller deres repræsentanter beslutninger eller vedtager, hvilken retning politikken skal bevæge sig i, og påvirker dermed folks dagligdag i hele verden. Global styring skal ikke overlades til regeringer og diplomater alene, men skal inddrage borgerne og deres valgte repræsentanter. Parlamentarikere skal spille en rolle i denne proces. Der er ganske vist gjort fremskridt i de senere år, og mange af disse organisationer har en eller anden form for parlamentarisk dimension, men den nuværende situation er langt fra tilfredsstillende.

Derfor organiserede Europa-Parlamentets næstformænd med ansvar for forbindelserne med de nationale parlamenter, Miguel Angel Martínez og Othmar Karas, et parlamentarisk forum om EU-parlamenternes rolle i den globale styring. Arrangementet blev afholdt den 18. februar 2014 i Europa-Parlamentets lokaler i Bruxelles. Det bragte 28 medlemmer af nationale parlamenter fra 16 parlamentariske kamre i 14 lande, 8 medlemmer af Europa-Parlamentet og repræsentanter for EU-institutionerne, internationale organisationer og NGO'er sammen.

I en livlig debat drøftede konferencedeltagerne parlamenternes og demokratiets rolle i en tid med "global indenrigspolitik" og de europæiske parlamenters aktiviteter i multinationale organisationer og internationale fora, og de præsenterede globale initiativer og netværk, som bringer parlamentarikere sammen, som arbejder med de samme emner⁶.

3. Institutionelt parlamentarisk samarbejde

3.1 Konferencen af de Europæiske Parlameters Europaudvalg (COSAC)

I 2013 kunne COSAC, Konferencen af de Europæiske Parlameters Europaudvalg, der blev oprettet i Paris i november 1989, fejre sin 50. plenarforsamling i Vilnius. Konferencen er

⁶ Alle mødedokumenter og baggrundsplysninger kan ses på konferencens websted <http://www.europarl.europa.eu/webnp/cms/pid/1983>.

unik i den forstand, at den er det eneste interparlamentariske forum, der har fået en plads i Lissabontraktaten (protokol nr. 1). Det nationale parlament i den medlemsstat, som har rådsformandsskabet, spiller en ledende rolle for så vidt angår fastlæggelsen af COSAC's arbejde og den retning, den skal bevæge sig i. Det støttes af en formandstrojka, som Europa-Parlamentet er permanent medlem af, og har organisatorisk opbakning fra et lille sekretariat, som har til huse i Europa-Parlamentet og ledes af en embedsmand, der er udstationeret fra et nationalt parlament ("permanent medlem").

Tendensen mod en mere konsensuspræget tilgang, som er opstået siden Polens formandsskab for COSAC i 2011, blev konsolideret i 2013. Under hele det irske og det litauiske formandsskab har Europa-Parlamentet bidraget betydeligt til COSAC's arbejde. På de to plenarforsamlinger i hhv. Dublin og Vilnius spillede en række medlemmer af Europa-Parlamentet en aktiv rolle. Det irske parlament Oireachtas og det litauiske Seimas indbød fire medlemmer af Europa-Parlamentet til som hovedtalere at holde en tale på COSAC's 49. og 50. plenarforsamling og et medlem af Europa-Parlamentet til at besvare spørgsmål i egenskab af første responder. Deres taler og svar på spørgsmål fra salen bidrog til at skabe en ægte europæisk og interparlamentarisk debat om emner såsom udviklingspolitik, valget til Europa-Parlamentet i 2014, demokratisk legitimitet i EU, gennemførelsen af Europa 2020-strategien og udvidelses- og naboskabspolitikken. Derudover bestod Europa-Parlamentets delegationer til hhv. Dublin og Vilnius af medlemmer fra en række EP-udvalg, hvilket gjorde det nemmere at få redegørelser fra EP-medlemmer med specialviden om emnerne på dagsordenen.

Man kan også notere sig med tilfredshed, at andre parlamenter deltog helhjertede i diskussionerne og bidrog til at gøre COSAC-debatterne livlige. Med hovedtalere fra de nationale parlamenter og fra Europa-Parlamentet blev det interparlamentariske ved debatterne på COSAC-møderne tydeligvis fremmet. Derudover blev der tilføjet yderligere en facet til den interparlamentariske udveksling med indbydelsen af den forhenværende formand for Europa-Parlamentet, Pat Cox, til Vilnius, hvor han gav et stærkt vidnesbyrd om Europa-Parlamentets parlamentariske diplomati eksemplificeret ved hans mission til Ukraine.

Begge rådsformandskabers parlamenter lykkedes i deres forsøg på at forny og opfriske COSAC-mødernes format ved bl.a. at indføre paneldiskussioner og et forum for unge borgere fra mindretalsgrupper og ved at programsætte (godt besøgte og livlige) uformelle frokostmøder om parlamentariske praksisser inden for selektiv EU-kontrol og om de nationale parlameters rolle i forbindelse med hhv. udformningen af og kontrollen med EU's beslutningstagning. Ud over det ordinære COSAC-møde organiserede det litauiske formandskab en række relevante side-arrangementer såsom det parlamentariske Østersøforum og et COSAC-kvindeforum, det første af sin art nogensinde og noget, man kunne udforske yderligere i fremtiden.

Forud for COSAC's plenarforsamling afholdes der normalt møder i de vigtigste politiske grupper, hvor EP-delegationens medformænd fører forsædet enten hver for sig eller sammen. Det litauiske formandskab bad som de første nogensinde de COSAC-delegerede fra de nationale parlamenter om at indskrive sig til mødet og herunder at også anføre deres politiske tilhørsforhold, hvilket gjorde det nemmere at organisere gruppemøder og øgede deltagelsen bemærkelsesværdigt. Referatet fra det 50. COSAC-møde var det første, hvoraf talernes politiske tilhørsforhold fremgik, hvilket bidrog til politiseringen af COSAC.

Det blev tydeligt under COSAC-møderne og i de halvårslige rapporter i 2013, at en række nationale parlamenter er frustrerede over deres utilstrækkelige inddragelse i europæiske

anliggender, herunder hvad angår deres kontrolbeføjelser over for deres regeringer. Disse parlamenter presser på for at blive inddraget mere i den europæiske beslutningsproces, især den lovgivningsmæssige, og det med eller uden traktatændringer. Som følge heraf så EP-delegationen i sin egenskab af repræsentant for en EU-institution sig gang på gang nødsaget til at insistere på, at EU-traktaterne skal respekteres. Den var også nødt til at minde de nationale parlamenter om, når det drejede sig om vedtagelse af bidrag og konklusioner, at Europa-Parlamentet også er medlem af COSAC, og at de vedtagne tekster som følge heraf skal respektere den rolle og de beføjelser, som Europa-Parlamentet har i sin egenskab af EU-institution. Når denne tilgang ikke lykkedes, var EP-delegationen nødt til at koble sig af de beslutninger, der blev truffet, ved at gøre opmærksom på, at den forkastede "enhver fortolkning af forslag i bidraget ... der gik videre end traktaternes bogstav og ånd ... og den nuværende balance mellem nationale og europæiske parlamentariske institutioner".

3.2 Konferencen af parlamentsformænd i EU

Konferencen af parlamentsformænd i EU er styringsorganet for det interparlamentariske samarbejde og træder hvert forår sammen i det land, der varetog EU-formandskabet i andet halvår af det foregående år. Forud for konferencen afholder generalsekretærene i deltagerlandene et forberedende møde⁷.

Den parlamentsformandskonference, der fandt sted i Nicosia den 21.-23. april 2013 og havde aktiv deltagelse af Europa-Parlamentets formand Martin Schulz, nåede til enighed om regler for gennemførelsen af artikel 13 i TSSS (→ 2.1).

Ved drøftelsen af de nationale parlamenter og Europa-Parlamentets rolle med hensyn til at styrke demokrati og menneskerettigheder i tredjelande understregede parlamentsformændene, at peer-to-peer-partnerskaber og -bistand kunne bidrage til at udvikle velfungerende parlamenter, der bør være kendetegnet ved fælles og gensidig respekt, lige og reel repræsentation, gennemsigtighed, ansvarliggørelse og effektivitet på såvel nationalt som internationalt plan. Parlamentsformændene opfordrede de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet til at gøre en indsats på dette område, herunder yde teknisk bistand og gennemføre udvekslings- og twinningprogrammer.

Formændene drøftede også, hvordan man kan bringe borgerne tættere på Den Europæiske Union, og konkluderede, at parlamenterne bør agere som facilitatorer af debatter om EU-anliggender (både på nationalt og på interparlamentarisk plan), og at det interparlamentariske samarbejde også bør omfatte udveksling af oplysninger om, hvordan man kan tilføre yderligere momentum til bevidstgørelsen blandt borgerne om deres rettigheder og om EU-emner generelt. De fremhævede især behovet for at tilskynde borgerne til at gøre brug af deres valgret og for at sikre, at borgerne bliver fuldstændig klar over relevansen af beslutninger truffet på EU-plan og disse beslutningers indvirkning på deres liv, med henblik på at fremme borgernes deltagelse i valget til Europa-Parlamentet.

Med hensyn til spørgsmålet, hvad parlamenterne kan gøre for at styrke den sociale samhørighed i krisetider, understregede parlamentsformændene, at parlamenterne i Den Europæiske Union er nødt til at sikre, at det europæiske semester gennemføres på en demokratisk og gennemsigtig måde og med respekt for princippet om demokratisk

⁷ Alle dokumenter vedrørende konferencen af parlamentsformænd i EU og generalsekretærenes forberedende møder kan konsulteres på IPEX's webside www.ipex.eu.

ansvarliggørelse, og at parlamenterne bør være tæt involverede i udformningen og gennemførelsen af rammen for stærkere økonomiske og sociale reformer på nationalt plan.

Parlamentsformændene glædede sig også over de øgede bestræbelser på og midler til at fremme IPEX (→ 6.1) som det vigtigste tekniske støtteinstrument til udveksling af oplysninger mellem EU's parlamenter og med EU-institutionerne om EU-relaterede spørgsmål. De godkendte forslaget om, at dokumenter til kommende interparlamentariske konferencer (→ 2.1 og 2.3) bør lagres hos IPEX ud over på det eksisterende websted for konferencen af parlamentsformænd.

3.3. Forbindelser med Europarådets Parlamentariske Forsamling (PACE)

Aftalen mellem Europa-Parlamentet og Europarådets Parlamentariske Forsamling, der blev undertegnet i 2007, pålagde de to institutioner at tilstræbe bedre samarbejde om og koordinering af aktiviteter. Begge institutioner ændrede deres respektive forretningsorden i overensstemmelse hermed, i hvilken forbindelse der blev lagt særlig vægt på effektive arbejdsrelationer mellem de kompetente udvalg på begge sider. Derudover havde Europa-Parlamentets Formandskonference regelmæssig udveksling med PACE's Formandsudvalg med henblik på at foretage en grundig undersøgelse af status i relationerne og finde områder med mulighed for forbedringer. Et såkaldt fælles uformelt organ bestående af repræsentanter fra EP-udvalg og fra PACE nåede til enighed om proceduren for inddragelse af Europa-Parlamentet i udnævnelsen af dommere til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Det blev dog ved forskellige lejligheder nævnt, at ånden i aftalerne og erklæringerne alt for sjældent blev udmøntet i konkrete tiltag. Især i forbindelse med overvågning af grundlæggende rettigheder er der risiko for, at der etableres parallelle strukturer og parallelle standarder i de to forsamlinger. Endelig åbner Den Europæiske Unions tiltræden til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention en stærk mulighed for at overvinde risikoen for at henfalde endnu mere til kontraproduktiv konkurrence.

Uenighed internt i EU's Ministerråd har forsinket Den Europæiske Unions tiltræden til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention yderligere. Forhåbentlig lykkes denne tiltræden i 2014. I så fald vil det være en anledning til at indlede et tættere samarbejde mellem Europa-Parlamentet og Europarådet på såvel politisk som administrativt plan. Mødet mellem Europa-Parlamentets formandskonference og PACE's gruppeformandsudvalg den 14. januar 2014 understregede behovet for mere komplementaritet og bedre synergier mellem de to institutioner i anliggender af fælles interesse. I sin tale ved PACE's vintermøde 2014 talte Europa-Parlamentets formand Martin Schulz for et dybere og holdbart samarbejde især inden for valgobservation.

4. Interparlamentariske møder

4.1 Interparlamentariske møder – mere fokuserede drøftelser mellem eksperter

I de senere år er der blevet udviklet et sæt formater bestående af tre hovedformater for interparlamentariske møder med henblik på at skabe fora for udveksling af oplysninger og synspunkter om udvalgte emner. De interparlamentariske udvalgsmøder er møder, som organiseres på initiativ af et eller flere EP-udvalg med støtte fra Direktoratet for Forbindelser med De Nationale parlamenter. Her mødes medlemmer af de specialiserede EP-udvalg og medlemmer af de dertil svarende udvalg i de nationale parlamenter. Disse møder bør ikke forveksles med fælles udvalgsmøder eller fælles parlamentariske møder, som

tilrettelægges i fællesskab af Europa-Parlamentet og parlamentet i det land, der har rådsformandskabet i EU. Interparlamentariske møder er møder om brede politiske emner, hvorimod fælles udvalgmøder er møder mellem EP-udvalg for en given sektor og de dertil svarende udvalg i de nationale parlamenter hovedsageligt med politikområder på dagsordenen, inden for hvilke EU har lovgivningsbeføjelser under den almindelige lovgivningsprocedure.

I 2013 blev der organiseret 17 interparlamentariske udvalgmøder og workshops. Det er det største antal interparlamentariske møder nogensinde, og de havde deltagelse af 14 permanente og specialiserede EP-udvalg. I alt 374 medlemmer fra nationale parlamenter (plus 9 fra ikke-EU-lande) og 396 medlemmer af Europa-Parlamentet deltog i disse møder. De emner, der blev drøftet, varierede fra *fri bevægelighed for borgerne* til *det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker* (som de tre mest direkte berørte EP-udvalg gik sammen om) til *den fælles EU-købelov* og *det europæiske forsvars fremtid*. Derudover var Udvalget om Industri, Forskning og Energi sammen med det tilsvarende litauiske udvalg vært for et fælles udvalgmøde om *EU's indre energimarked i det 21. århundrede*, hvilket var et af det litauiske rådsformandskabs højst prioriterede emner. I dette møde deltog 32 medlemmer af nationale parlamenter (plus 4 fra ikke-EU-lande).

Ud over den europæiske parlamentariske uge (→ 2.1) var det mest vellykkede interparlamentariske møde for så vidt angår deltagerantal det interparlamentariske udvalgmøde med Retsudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om ”Skabelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed: Status over politimæssigt og retligt samarbejde i straffesager”, som 35 medlemmer fra 21 nationale parlamenter (26 kamre), herunder Kroatien og Norge, deltog i. Succes kan dog ikke kun måles på antal deltagere, eftersom nogle af møderne i 2013 lige som tidligere års møder med vilje kun var for formænd, fordi man ville give mulighed for mere målrettede drøftelser.

Sammenlignet med 2012 flyttede de interparlamentariske udvalgmøders fokus sig i 2013 væk fra emner med tilknytning til EP-udvalgenes lovgivningsmæssige dagsorden og rettedes bl.a. mod bredere emner såsom ”Har borgerne fri bevægelighed?”, ”Udviklingsvenlig politikkoherens: Hvordan Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter kan arbejde sammen”, ”Kvindens svar på krisen” og ”Det europæiske forsvars fremtid”. Alligevel fortsatte man dog med at afholde møder om specifikke lovgivningsmæssige forslag (f.eks. om kønsfordelingen i selskabers bestyrelser, den fælles EU-købelov og Europol).

I 2013 udvikledes nye træk ved de interparlamentariske møder, f.eks. i form af møder om ligestillet og effektiv anvendelse af EU-retten (om miljøet), gennemførelse af EU's strategiramme og handlingsplan (om menneskerettigheder og demokrati) og parlamentarisk kontrol med udgifter. Med den offentlige interparlamentariske drøftelse af økonomisk styring som et supplement til den mellemstatslige beslutningstagning bag lukkede døre tog man et nyere tiltag op og videreførte det i 2013 (og 2014). Hvis denne tendens fortsætter, kunne der udvikle sig en ny form for interparlamentarisk scene i fremtiden – et forum for parlamentarisk kontrol, for et realitetscheck af, hvordan EU-retsakter gennemføres i praksis, og et forum, hvor emner kommer frem i lyset på europæisk plan, mens regeringer træffer beslutninger i nattens mørke. Kort sagt: en grobund for mere demokratisk ansvarliggørelse og kontrol.

4.2 Bilaterale besøg – en fleksibel og nyttig formel

Bilaterale besøg giver mulighed for en mere uformel og målrettet dialog på initiativ af det besøgende parlament/kammer. Europa-Parlamentet tilbyder logistisk støtte ved at lægge mødelokaler og tolkning til og dække udgifter til arbejdsfrokoster i sine bygninger.

Ligesom i de foregående år var bilaterale besøg ret hyppige i 2013 med det britiske parlament (begge kamre) som det mest aktive. Man kan hævde, at potentialet i bilaterale besøg ikke er blevet udnyttet til fulde, eftersom kun 19 parlamentariske kamre (herunder Nordisk Råd) benyttede sig af denne vigtige type interparlamentarisk samarbejde. Det er så meget desto mere overraskende, fordi de nationale parlamentarikere ved denne type møde har mulighed for at sætte deres egen dagsorden og drøfte emner af interesse for dem selv med centrale aktører i Europa-Parlamentet. I 2013 fandt der flere bilaterale besøg sted, nemlig 13, på embedsmandsniveau, en mulighed, som 7 kamre benyttede sig af til interne uddannelsesformål. Et samlet overblik over de 43 bilaterale besøg i 2013 med deltagelse af 124 nationale parlamentsmedlemmer og 167 medarbejdere fra nationale parlamenter kan ses i bilag III.

4.3 Videokonferencer: På vej frem

Videokonferencer åbner mange muligheder for det interparlamentariske samarbejde. I løbet af de sidste par år har Europa-Parlamentets tjenester udviklet en teknisk løsning, hvormed man kan gennemføre videokonferencer med fortræffelig billed- og lyd kvalitet og tolkning til adskillige sprog.

Siden 2013 er denne teknologi blevet tilbudt som en permanent service i Europa-Parlamentet, og den officielle lancering af teknologien blev ledsaget af en række aktiviteter til fremme af den. I september 2013 var embedsmænd med EU-anliggender som speciale fra nationale parlamenter vidne til, hvor meget den nye teknologi kunne, ved en live flersproget videokonference mellem Europa-Parlamentet i Bruxelles, det litauiske parlament i Vilnius og det portugisiske parlament i Lissabon. Europa-Parlamentet har også tilbudt de nationale parlamenter at deltage i et af dets ordinære interparlamentariske møder via videokonference og tilstræber at gøre det igen fremover, når det er muligt.

Af praktiske årsager er der stadig visse begrænsninger i det nye system, f.eks. med hensyn til antallet af EP-mødelokaler, der er udstyret med denne teknologi, antallet af tolkekanaler, der kan stilles til rådighed for de deltagende lokaliteter, eller maksimumsantallet af sådanne videokonferencer med tolkning, der kan afholdes i Europa-Parlamentet per uge. Derudover er det vigtigt at bemærke, at en videokonference med et nationalt parlament kun kan gennemføres, hvis det nationale parlaments udstyr opfylder samme tekniske standarder som Europa-Parlamentets system. Erfaringen viser med tydelighed, at det er vigtigt at foretage tekniske tests på administrativt plan, før der lægges detaljerede planer for en videokonference med et nationalt parlament.

I efteråret 2013 iværksatte Europa-Parlamentets tjenester derfor en teknisk undersøgelse blandt de nationale parlamenter for at indsamle de sidste nye oplysninger om deres videokonferenceudstyr. I begyndelsen af 2014 blev resultaterne sendt til alle nationale parlamenter, hvilket bør gøre det nemmere at organisere videokonferencer fremover.

5. Mekanismen for tidlig varslng – protokol nr. 2 til Lissabontraktaten

En af de vigtigste udviklinger i EU-rettens arkitektur i de senere år er gennemførelsen af protokol nr. 2 til Lissabontraktaten. Denne protokol giver de nationale parlamenter ret til at kontrollere udkast til lovgivningsmæssige EU-retsakter, som ikke falder under Den Europæiske Unions enekompetence, og gøre indsigelse mod vedtagelsen af det, hvis de mener, at det ikke er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Protokollen indeholder en procedure, ifølge hvilken den institution, som har udarbejdet udkastet til en lovgivningsmæssig retsakt, hvilket normalt er Kommissionen, skal tage det op til fornyet overvejelse, når antallet af modtagne begrundede udtalelser overskrider bestemte tærskler⁸. Der er fastlagt to procedurer, som i daglig tale kaldes det gule kort og det orange kort (i sidstnævnte procedure er kravene strengere).

Denne mekanisme for tidlig varslng har afstedbragt ændringer i Europa-Parlamentets arbejdsmetoder, herunder ændringer af dets forretningsorden. De nationale parlamenter på deres side har benyttet sig af denne mulighed til at kontrollere ikke kun aspekter vedrørende nærhedsprincippet, men en række andre anliggender, herunder selve indholdet i lovgivningsmæssige forslag. Det giver sig udtryk i, at ud af de 1 546 indsendte skrivelser fra de nationale parlamenter siden denne protokols ikrafttræden til udgangen af december 2013 (vedrørende i alt 439 lovgivningsmæssige retsakter, som blev fremsendt til de nationale parlamenter til kontrol) er kun 276 ”begrundede udtalelser”, dvs. skrivelser imod vedtagelsen af en lovgivningsmæssig retsakt under henvisning til en påstået overtrædelse af nærhedsprincippet. De andre 1 270 er, hvad der kaldes bidrag, og indeholder argumenter for og imod alle mulige andre anliggender.

I 2013 alene blev der indsendt 87 begrundede udtalelser om 115 udkast til lovgivningsmæssige retsakter, som blev sendt til de nationale parlamenter til parlamentarisk kontrol. Derudover indsendte de nationale parlamenter andre 226 bidrag. Dette til sammenligning med, at der i 2012 blev indsendt 71 begrundede udtalelser og 221 bidrag vedrørende 79 udkast til lovgivningsmæssige retsakter, der faldt under protokol nr. 2's anvendelsesområde i det år. Således kan man iagttage en let faldende tendens forholdsmæssigt set mellem de to år, selv om antallet af både begrundede udtalelser og bidrag i absolutte tal var højere i 2013 end i 2012.

6. Værktøjer til informationsudveksling og netværksdannelse

6.1 Interparlamentarisk udveksling af oplysninger om EU - IPEX

Platformen for interparlamentarisk udveksling af oplysninger om EU, IPEX, blev etableret som svar på en henstilling fra konferencen af parlamentsformænd i EU i Rom i 2000 og blev indviet på den tilsvarende konference i København i 2006. Siden da har de nationale parlamenter i EU, Europa-Parlamentet og kandidatlandene bidraget til IPEX ved at uploade oplysninger om EU-anliggender. Den 1. juli 2011, efter Lissabontraktatens ikrafttræden i december 2009, blev der lanceret et nyt websted for at kunne tage de fremtidige udfordringer op.

⁸ Når en tredjedel af de nationale parlameters stemmer er imod forslaget, eller en fjerdedel, hvor der er tale om sager vedrørende området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

I 2013 er der blevet udviklet nye faciliteter i IPEX. Der er blevet lavet to nye undersider til EUSC-websiden, for at man kan arkivere alle dokumenter vedrørende de nye interparlamentariske konferencer, der blev iværksat af parlamentsformandskonferencen på dens møder i hhv. Warszawa i 2012 og Nicosia i 2013.

I løbet af de sidste to år er IPEX blevet tilpasset til at kunne modtage dokumenter via Kommissionens nye platform for kommunikation, den såkaldte eTrustEx. Denne nye platform blev fuldt operationel sidst i august 2013, og IPEX var sammen med de nationale parlamenter den første modtager af dokumenter, som Kommissionen sendte via denne nye og sikrede kommunikationskanal. I oktober 2013 efterkom Kommissionen IPEX's anmodning om også at modtage alle de dokumenter, som tidligere udelukkende blev sendt til Rådet, og som følge heraf modtager Europa-Parlamentet nu også disse dokumenter direkte. IPEX fjøede også Kroatien til som deltagende parlament og gjorde kroatisk til det 24. navigationssprog tids nok før landets tiltrædelse den 1. juli 2013.

Da de nationale parlamenter begrundede udtalelser for anden gang udløste et gult kort sidst i oktober 2013, spredtes denne oplysning hurtigt, også takket være at de begrundede udtalelser fra de nationale parlamenter på et tidligt tidspunkt var blevet uploadet på IPEX. En anden faktor af betydning herfor har også været, at der er engelske oversættelser af de relevante dokumenter til rådighed. Det bliver et mere og mere almindeligt udbredt.

I 2013 var der en stigning i antallet af nyheder om arrangementer og emner vedrørende EU-anliggender, som de nationale parlamenter lagde på webstedets nyhedsdel "News", og dermed bidrog de til informationsudveksling om andet end parlamentarisk kontrol.

6.2 Det Europæiske Center for Parlamentarisk Forskning og Dokumentation – ECPRD

I 2013 omfattede ECPRD, som drives i fællesskab af Europa-Parlamentet og Europarådets Parlamentariske Forsamling, 65 parlamentskamre fra 53 lande og europæiske institutioner (herunder 41 parlamenter/parlamentskamre i EU-medlemsstater). 119 korrespondenter og vicekorrespondenter repræsenterer deres respektive parlament i netværket og bidrager til ECPRD's kerneaktiviteter, der består i en intens udveksling af oplysninger og bedste praksis.

Der blev indgivet 254 forespørgsler til netværket, som udløste 6 328 svar, hvilket for begge deles vedkommende er færre end i 2012. Dette fald kan med stor sandsynlighed forklares med, at den institution, som indgiver flest forespørgsler, nemlig den tyske Forbundsdag, havde valg og derfor ikke fremsatte det sædvanlige antal forespørgsler.

Europa-Parlamentet svarede i 33 tilfælde, hvilket er færre end andre parlamenter og skyldes, at det kun reagerer på forespørgsler vedrørende parlamentariske praksisser og procedurer. Hvad der er mere vigtigt er, at Europa-Parlamentet nød godt af sit medlemsskab af netværket og i 2013 indgav 8 forespørgsler på anmodning af nogle af dets egne tjenestegrene. To forespørgsler havde tilknytning til det kommende valg til Europa-Parlamentet og vedrørte bestemte forhold af relevans for udløbet af MEP'ernes mandatsperiode. Med en anden forespørgsel gav man oplysninger om navnene på kvindelige parlamentarikere i EU og bidrog dermed betydeligt til tilrettelæggelsen af det årlige topmøde i "Det Globale Forum for Kvindelige Parlamentarikere", der blev afholdt i Europa-Parlamentet i november 2013. Med andre forespørgsler, f.eks. en om rejsebureauer og en anden om parlamenters eksterne forbindelser, blev der indsamlet benchmarkdata til igangværende projekter i Europa-

Parlamentets administration. Europa-Parlamentet investerede igen et betydeligt budgetbeløb i forbedring og videreudvikling af ECPRD's websted.

Takket være de seneste års resultater fremstår ECPRD som en rigtig succeshistorie inden for interparlamentarisk samarbejde på parlamenternes administrationsplan. De oplysninger, der formidles via netværket, kan man næppe finde andre steder. Seminarerne udgør et forum for eksperter i parlamenter, som det normalt er vanskeligt for at komme til at møde kolleger fra andre parlamenter til udveksling af bedste praksis. ECPRD som model er en kilde til inspiration for lignende projekter andre steder i verden, især i Afrika og Latinamerika.

7. Tendenser i de interparlamentariske forbindelser 2009-2014

Udviklingen i forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i løbet af de sidste fem år er blevet drevet frem af de institutionelle og retlige forandringer, som Lissabontraktaten har medført, herunder Den Europæiske Unions udvidede kompetenceområde, og derudover er den blevet formet af en situation præget af den internationale økonomiske og monetære krise. Det er især krisen, som har udløst nye vigtige retlige og andre forandringer på EU-plan. Mange af disse giver imidlertid anledning til at stille alvorlige spørgsmål om, i hvilket omfang de principper, som er relevante for parlamentarismen, såsom ansvarlighedsprincippet og gennemsigtighedsprincippet, er blevet sikrede. Mere specifikt sker der med de nye mekanismer, som er skabt på EU-plan på initiativ af de udøvende organer (f.eks. den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM)) en marginalisering i et betydeligt omfang af parlamenternes rolle, herunder Europa-Parlamentet.

I denne situation ses ofte tydelige spændinger mellem de nationale parlamenter og EU's organer, herunder Europa-Parlamentet, eftersom mange – dog ikke alle – nationale parlamenter har været dybt bekymrede over, hvad de opfatter som et tab af deres traditionelle rolle som værende udtryk for borgernes demokratiske vilje. På denne vanskelige økonomiske, sociale og politiske baggrund har de interparlamentariske forbindelser alligevel fortsat med at udvikle sig med henblik på at tage gamle og nye udfordringer op, styrke hvert enkelt parlaments og alle parlamenters evne til at drage den udøvende magt til ansvar, øge gennemsigtighed, fremme dialog og bedste praksis og forsøge at bygge bro over forskelligheder. Det er muligt at identificere mindst syv tendenser, jf. nedenfor.

Den første tendens består i den øgede formelle inddragelse af nationale parlamenter inden for EU's institutionelle arkitektur. Af artikel 12 i TEU fremgår det klart, at de nationale parlamenter skal bidrage aktivt til, at Unionen kan fungere tilfredsstillende. Dette princip tilføres substans i protokol nr. 2 til Lissabontraktaten, der giver de nationale parlamenter beføjelse til at kontrollere udkast til EU-retsakter, der ikke henhører under Unionens enekompetence. På trods af, at protokollen giver de nationale parlamenter en mulighed for med EU-organer at drøfte anliggender ud over nærhedsprincippet⁹, er der alligevel blevet rettet kritik mod den. Især fremfører kritikerne, at perioden til den parlamentariske kontrol (otte uger), som protokollen foreskriver, er utilstrækkelig, og at Kommissionens svar har været alt for generelle og er blevet givet med store forsinkelser. Det, at de nationale parlamenter indtil nu kun har foranlediget to tilfælde af obligatorisk genovervejelse (gule kort) ved hjælp af denne protokol, er også blevet kritiseret.

⁹ Det ses af, at næsten 80 % af de skriftlige bidrag fra de nationale parlamenter vedrørende udkast til lovgivningsmæssige retsakter, der falder under protokol nr. 2's anvendelsesområde, ikke sætter spørgsmålstejn ved udkastenes gyldighed for så vidt angår nærhedsprincippet.

Man kan udlede heraf, at de nationale parlamenter på trods af deres bestræbelser, det være sig via COSAC eller uformelle møder eller intensiveret uformel koordinering gennem EP-baserede repræsentanter for deres forvaltninger, ikke har formået at etablere effektive former for samarbejde med hinanden om protokol nr. 2. Det lave antal gule kort kan dog også fortolkes som et bevis for en mere samvittighedsfuld respekt for nærhedsprincippet fra Kommissionens side. En tredje mulig fortolkning af det lave antal gule kort består i, at ikke alle parlamenter har samme holdning til en given foreslået lovgivningsmæssig foranstaltning. Det er særligt interessant at notere sig, at selv inden for samme parlament kan de to kamre være uenige om, hvorvidt et udkast er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Europa-Parlamentet for sin del har indtil videre først og fremmest forholdt sig reflekterende, eftersom gennemførelsen af protokollen hovedsageligt vedrører Kommissionen, som typisk er den institution, der udarbejder udkastene. Ikke desto mindre tager Europa-Parlamentet i sin beslutning vedtaget af plenarforsamlingen den 4. februar 2014 udtrykkeligt stilling til spørgsmålet om nærhedsprincippet og gengiver heri nogle af de vigtigste kritikpunkter, som der er blevet givet udtryk for vedrørende protokollens praktiske anvendelse¹⁰.

En anden tendens inden for interparlamentariske forbindelser over de sidste fem år består i, at der er blevet truffet beslutning om interparlamentariske konferencer ved hjælp af en politisk aftale på konferencen af parlamentsformænd i EU (EUSC). Et bemærkelsesværdigt eksempel er konferencen om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik/den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FUSP/FSFP), som blev iværksat af EUSC på dens møde i Warszawa i april 2012. Ifølge iagttagere er de interparlamentariske konferencer om FUSP og FSFP støt og roligt ved at udvikle sig til den interparlamentariske platform for kontrol med EU's udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik, hvorved man undgår at skabe nye strukturer eller forsamlinger. Med normal deltagelse af mere end 100 nationale parlamentsmedlemmer og af en delegation på 16 medlemmer af Europa-Parlamentet udgør den en enestående lejlighed til at afholde en interparlamentarisk debat med Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformand i Kommissionen om centrale emner inden for EU's udenrigspolitik. For ikke så lang tid siden, i april 2013 i Nicosia, nåede EUSC til enighed om oprettelse af og de generelle principper for tilrettelæggelsen af konferencen på grundlag af artikel 13 i TSSS. I begge tilfælde afspejler de to fora, som er blevet etableret med EUSC's hjælp, på den ene side de udvidede aktiviteter på EU-niveau på områder, der traditionelt reguleres på nationalt plan, og på den anden side parlamenternes ønske om at blive inddraget i udøvelsen af ansvarliggørelse for og kontrol med disse aktiviteter, som det i det store hele er den udøvende magt, der står bag.

En tredje tendens består i, at de interparlamentariske samarbejdsformer bliver hjemlet i traktaterne. Det viser sig tydeligt ved medtagelsen i artikel 88 i TEUF af kontrol med Europol. Dette står i modsætning til den traditionelle situation, hvor interparlamentariske møder stort set altid blev organiseret uden retshjemmel, dog med COSAC som en bemærkelsesværdig undtagelse, idet den konference er hjemlet i artikel 10 i protokol nr. 1 til traktaten. Det er også værd at bemærke, at disse former for interparlamentarisk samarbejde efterhånden tillægges mere permanente, regelmæssige strukturer og ofte nødvendiggør drøftelser mellem de forskellige parlamenter om deres anvendelsesområde og udformning. Vedtagelse under den almindelige lovgivningsprocedure af en forordning om parlamentarisk kontrol med Europol er udtrykkeligt nævnt i artikel 88 i TEUF. På parlamentsformandskonferencen i Stockholm i 2010 og på den i Bruxelles i 2011 enedes

¹⁰ Europa-Parlamentets beslutning af 4. februar 2014 om målrettet EU-regulering samt nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet – 19. rapport om bedre lovgivning for 2011 (2013/2077(INI), punkt 21-30.

parlamentsformændene om, at der er behov for kontrol med Europol ved hjælp af et interparlamentarisk organ med deltagelse af repræsentanter fra de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet med regelmæssige mellemrum. Europa-Parlamentets Udvalg om Borgerrettigheder (LIBE) fik dengang til opgave at tilrettelægge regelmæssige møder om Europol, hvori de dertil svarende udvalg i de nationale parlamenter deltager. I overensstemmelse hermed har LIBE siden 2010 arrangeret årlige interparlamentariske udvalgmøder, hvoraf det seneste fandt sted den 14. november 2013 og omhandlede bestemmelser om parlamentarisk kontrol med Europolis aktiviteter. Denne sag er i øjeblikket sammen med andre bestemmelser i Europol-forslaget genstand for forhandlinger mellem Europa-Parlamentet og Rådet efter Europa-Parlamentets vedtagelse af sin holdning ved førstebehandling den 25. februar 2014. I afventning af en aftale med Rådet er det værd at nævne, at dette er det første område, hvor interparlamentarisk samarbejde bliver reguleret ved hjælp af EU-lovgivning. EUSC's stærke engagement på disse områder tyder også på, at dette organ fortsat vil være et vigtigt forum for debat om emner såsom demokratisk ansvarliggørelse og styring, og en katalysator for fremtidige udviklinger på området interparlamentariske forbindelser. På sit møde i Vilnius i april 2014 beskæftigede EUSC sig igen med det interparlamentariske samarbejde inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed og gjorde opmærksom på sit ønske om at blive inddraget i den parlamentariske kontrol med Europol og evalueringen af Eurojusts aktiviteter.

En fjerde tendens er, at nogle former for interparlamentarisk samarbejde får mindre og mindre betydning. Især er antallet af både fælles parlamentariske møder og fælles udvalgmøder faldet så meget, at der ikke er blevet organiseret nogen fælles parlamentariske møder siden 2012 (hvorimod der tidligere blev afholdt to om året). Denne tendens afspejler til dels visse betydende organisatoriske vanskeligheder med deraf følgende manglende lyst til at deltage i møderne, dels at de – det gælder især for de fælles parlamentariske møder – kun har en begrænset direkte effekt på de igangværende politiske aktiviteter og snarere egner sig til mere generelle drøftelser¹¹.

En femte tendens, som til dels hænger sammen med ovenstående, består i, at nogle af de eksisterende fora for interparlamentariske forbindelser har brug for at gøre sig nogle overvejelser med hensyn til deres fremtid. COSAC kan nævnes som et fremtrædende eksempel i den henseende. I efteråret 2013 fejrede COSAC sit 50. halvårige møde. Selv om COSAC ifølge dets regler skal være et organ til udveksling af oplysninger og bedste praksis mellem parlamenter i Den Europæiske Union, især om de praktiske aspekter af parlamentarisk kontrol¹², har drøftelserne gennem de sidste fem års COSAC-møder været domineret af medlemmer af de nationale og europæiske udøvende organer. De tegnede sig for omkring 60 % af hovedtalerne. I modsætning hertil kom 30 % af talerne fra det parlamentariske område¹³. På samtlige ni COSAC-møder fra det svenske rådsformandskab i 2009 til det litauiske formandskab i 2013 var kun 16 % af debatterne af rent interparlamentarisk karakter, mens 63 % af debatterne havde hovedtalere udelukkende fra en

¹¹ Der skal mindes om, at de fælles parlamentariske møder blev indført i efterspillet efter forkastelsen af udkastet til en europæisk forfatning som et middel til at bringe nyt liv i debatten om den europæiske integration.

¹² COSAC's forretningsorden, artikel 5, stk. 2.

¹³ 21 medlemmer af Kommissionen, herunder kommissionsformand Barroso (to gange) og næstformand Šefčovič (ti gange), formanden for Det Europæiske Råd Herman Van Rompuy (en gang), den højtstående repræsentant for Bosnien-Hercegovina (en gang) og EU-embedsmænd (to) samt seks premierministre, atten nationale ministre og en national embedsmand. Dertil kommer ti aktive medlemmer af og to tidligere formænd for Europa-Parlamentet samt elleve aktive medlemmer af nationale parlamenter. De resterende talere var unge borgere, fem repræsentanter fra universiteter, institutter og fonde samt to repræsentanter for erhvervslivet (i alt ti talere og 12 %).

udøvende magt (enten europæisk eller national) og ikke involverede parlamentarikere. Man føler sig derfor foranlediget til at spørge, om formålet at udveksle oplysninger og bedste praksis parlamenterne imellem, som Europa-Parlamentet foretrækker, også har været det centrale i COSAC's seneste aktiviteter. Imidlertid ser det ud til, at dialogen med Den Europæiske Unions udøvende institution for mange nationale parlamenter er en væsentlig del af COSAC's aktiviteter.

Inddragelsen af medlemmer af Europa-Parlamentet fra specialiserede udvalg i COSAC's aktiviteter har ikke løst det grundlæggende problem med oprindelse i dens vedtægtsbaserede sammensætning, ifølge hvilken konferencen består af medlemmer af parlamenternes Europaudvalg med en generalisttilgang, som koncentrerer deres bidrag om institutionelle anliggender i stedet for om (individuelle, specialiserede) politikker. Tilsvarende er der blevet observeret en tendens til, at drøftelser mellem medlemmer af Europa-Parlamentet og medlemmer af de nationale parlamenter om et specifikt politikområde foregår uden for rammerne af COSAC. I lyset af ovenstående kan man notere sig en tendens til, at formålet med at skabe et interparlamentarisk rum for debat, i hvert fald om vigtige specifikke områder af lovgivningsarbejdet, i øjeblikket bliver opfyldt i separate specialistfora i stedet for inden for rammerne af COSAC.

En sjette tendens består i modsætning til de to tidligere tendenser i, at nogle andre former for samarbejde vinder frem med hensyn til både antal og betydning. Især er antallet af interparlamentariske udvalgsmøder steget støt, hvilket er i tråd med henstillingerne fra Europa-Parlamentets styringsgruppe for forbindelserne med de nationale parlamenter¹⁴. Alt i alt er der blevet afholdt omkring 60 interparlamentariske udvalgsmøder om et stort antal emner siden 2009. Derudover, og igen i overensstemmelse med styringsgruppens henstillinger, gør udvalgene sig nu overvejelser om de planlagte interparlamentariske udvalgsmøder seks måneder forud for mødet og sender deres forslag til godkendelse først til Udvalgsformandskonferencen og til sidst til Formandskonferencen¹⁵. Derefter bliver der offentliggjort en kalender med alle interparlamentariske arrangementer og udsendt til de nationale parlamenter. Med hele processen med overvejelser på forhånd og godkendelse af planlagte interparlamentariske udvalgsmøder sigter man mod bedre koordinering af de interparlamentariske aktiviteter og undgåelse af overlap. Til det formål indeholder kalenderen også de interparlamentariske aktiviteter, som parlamentet i rådsformandsskabets medlemsstat har planlagt¹⁶. Det skal dog nævnes, at der er betydelige forskelle mellem Europa-Parlamentets udvalg for så vidt angår interparlamentariske udvalgsmøder. Medens nogle udvalg f.eks. arrangerer et eller flere af disse møder hvert år, har andre ikke arrangeret et eneste i de sidste fem år. Dertil kommer, at det på trods af en generel præference for interparlamentariske udvalgsmøder har vist sig i spørgeskemaer og undersøgelser om disse møder, at der er behov for til stadighed at gøre sig tanker om deres form, indhold og timing.

Det forholder sig f.eks. således, at tilgangen med samme standardmodel for alle, som man hidtil har benyttet sig af til disse møder, nok ikke længere er i de individuelle udvalgs bedste interesse. I den henseende har en bemærkelsesværdig udvikling i de seneste år været, at der afholdes møder udelukkende for formænd. Nogle udvalg såsom Økonomi- og Valutaudvalget og Udenrigsudvalget har arrangeret sådanne møder med henblik på at gøre drøftelserne mere fokuserede. Det ser faktisk ud til, at de interparlamentariske udvalgsmødernes fremtid består i at

¹⁴ Styringsgruppen for Forbindelserne med De Nationale Parlamenter: Henstillinger til Formandskonferencen, henstilling nr. 3.

¹⁵ Som ovenfor, henstilling nr. 1.

¹⁶ Et overblik over rådsformandsskabets parlamenters aktiviteter kan ses på: www.IPEX.eu.

bevæge sig hen imod mere diversificerede mødeformer i tråd med hvert enkelt mødearrangerende udvalgs behov og målsætninger.

En sidste tendens, som er blevet observeret, vedrører teknologiens øgede betydning for de interparlamentariske forbindelser. Videokonferencer, f.eks., vinder mere og mere frem som et middel til afholdelse af interparlamentariske møder, eftersom de giver betydelige fordele for så vidt angår omkostninger og rejsetid. Dertil kommer, at IPEX har fået en fuldstændig make-over og nu er tilgængelig på alle 24 officielle EU-sprog, hvilket gør den til en pålidelig og hurtig platform til informationsudveksling. Sammenkoblingen af teknologi med traditionelle og nye metoder i de interparlamentariske forbindelser er en åbenlys løsning, bl.a. i forbindelse med fora som konferencen af formænd for nationale parlamenter i EU, konferencerne om FUSP/FSFP og om artikel 13 i TSSS, som IPEX har særskilte websider til med alle relevante dokumenter. Derudover er IPEX-plattformen af afgørende betydning for gennemførelsen af protokol nr. 2, idet den tjener som hovedplatformen med oplysninger om de forskellige faser af den parlamentariske kontrol i hvert enkelt parlament/parlamentskammer i EU sammen med relevante dokumenter, herunder begrundede udtalelser og bidrag. Også med hensyn til ECPRD har teknologien bragt betydelige forbedringer. Takket være Europa-Parlamentets økonomiske investering er ECPRD-webstedet blevet den centrale platform for udveksling og opbevaring af sammenlignende oplysninger om parlamentariske praksisser. Et elektronisk workflow bidrager til gnidningsløs videreformidling af forespørgsler og svar og er blevet fuldstændig accepteret af alle netværkets deltagere. En kraftfuld søgemaskine giver bedre mulighed for at gå på opdagelse i vidensdatabasen for at spare tid, undgå dobbeltarbejde og til syvende og sidst få den bedste adgang til oplysninger. Alle disse eksempler viser teknologiens potentiale til at lette det interparlamentariske samarbejde i mange henseender.

BILAG TIL ÅRSBERETNINGEN FOR 2013

- I. COSAC-møder – Emner og hovedtalere**
- II. Interparlamentariske udvalgsmøder og andre interparlamentariske møder**
- III. Bilaterale besøg (herunder videokonferencer)**
- IV. Data vedrørende mekanismen for tidlig varsling**
- V. Det Europæiske Center for Parlamentarisk Forskning og Dokumentation (ECPRD): Liste over sammenligningsforespørgsler fra EP & Liste over seminarer og vedtægtsbestemte møder**

COSAC-møder – Emner og hovedtalere

BEGIVENHED	EMNER	HOVEDTALERE/PANELDELTAGERE
Møde for COSAC-formænd 27.-28. januar 2013 Dublin	<ul style="list-style-type: none"> • Prioriteter for det danske formandskab for Rådet for Den Europæiske Union • Europas fremtid: Hen imod en egentlig økonomisk og monetær union 	<ul style="list-style-type: none"> • Brendan HOWLIN, T.D., Minister for Offentlige Udgifter og Reform • Maroš Šefčovič, næstformand i Kommissionen med ansvar for interinstitutionelle forbindelser og administration
49. COSAC-møde (Plenarmøde) 23.-25. juni 2013 Dublin	<ul style="list-style-type: none"> • Tilbageblik og fremtidsudsigter • Fremtiden for europæisk integration • Udvikling med resultater • En europæisk fremtid for unge borgere • Udvidelse og naboskabspolitik - Opretholdelse af momentum 	<ul style="list-style-type: none"> • Taoiseach Enda KENNY T.D., Irlands premierminister • Herman DE CROO, forhenværende formand for det belgiske Repræsentanternes Hus, og Brendan HALLIGAN, formand for Institute of International and European Affairs • Paneldiskussion med Dr. Mo IBRAHIM, formand, Mo Ibrahim Foundation, Michèle STRIFFLER, næstformand i Europa-Parlamentets Udviklingsudvalg og Barry ANDREWS, administrerende direktør, GOAL • Ruairi QUINN TD, undervisnings- og uddannelsesminister, og indlæg fra tre unge europæiske borgere: Nevin ÖZTOP (Tyrkiet), Rachel CREEVY (Irland), Marietta HERFORT (Ungarn) • Valentin INZKO, højtstående repræsentant for Bosnien-Herzegovina, og Erwan FOUÉRE, Associate Senior Research Fellow, Centre for European Policy Studies, Bruxelles; første responder: Miguel Ángel MARTÍNEZ, næstformand i Europa-Parlamentet
Møde for COSAC-formænd 7.-8. juli 2013 Vilnius	<ul style="list-style-type: none"> • Prioriteter for det litauiske formandskab for Rådet for Den Europæiske Union • Mod en politisk og økonomisk Union: De næste skridt 	<ul style="list-style-type: none"> • Linas LINKEVIČIUS, Republikken Litauens udenrigsminister • Maroš Šefčovič, næstformand i Europa-Kommissionen med ansvar for interinstitutionelle forbindelser og administration

<p>50. COSAC-møde (Plenarmøde) 27.-29. oktober 2013 Vilnius</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Status over det litauiske formandskab for Rådet for Den Europæiske Union • Jubilæumsmøde - det 50. COSAC-møde - COSAC's bidrag til styrkelsen af det interparlamentariske samarbejde i Den Europæiske Union • Valget til Europa-Parlamentet i 2014: En platform for debat om EU's fremtid med dets borgere • Parlamentarisk diplomati – EP-Ukraine – et eksempel • Gennemførelse af Europa 2020-strategien • Demokratisk legitimitet i EU og EU-parlamenternes rolle • Den digitale dagsorden: Udfordringer og muligheder: Sikkerhed i cyberspace – Fordele for erhvervslivet 	<ul style="list-style-type: none"> • H. E. Algirdas BUTKEVIČIUS, Republikken Litauens premierminister • Linas LINKEVIČIUS, Republikken Frankrigs udenrigsminister • Pat COX, forhenværende formand for Europa-Parlamentet, og Andrew DUFF, medlem af Europa-Parlamentets Udvalg om Konstitutionelle Anliggender og ordfører for betænkning om forbedring af de praktiske retningslinjer for tilrettelæggelse af valget til Europa-Parlamentet i 2014 • Pat COX, forhenværende formand for Europa-Parlamentet • Maroš ŠEFČOVIČ, næstformand i Europa-Kommissionen med ansvar for interinstitutionelle forbindelser og administration, og Pervenche BERÈS, formand for Europa-Parlamentets Udvalg om Beskæftigelse og Sociale Anliggender • Eva KJER HANSEN, formand for det danske Folketings Europaudvalg, Dominic HANNIGAN, formand for de irske Houses of the Oireachtas' fælles udvalg for EU-anliggender, og Hans-Gert PÖTTERING, forhenværende formand for Europa-Parlamentet og nuværende medlem af Europa-Parlamentet • Rudolf Peter ROY, kontorchef for Divisionen for Sikkerhedspolitik og Sanktioner under Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, og Ilya LAURS, administrerende direktør i GetJar, vinder af prisen "European Manager of the Year 2011 Award", som uddeles af European Business Press (EBP)
---	---	--

BILAG II

EP's interparlamentariske udvalgsmøder med de nationale parlamenter i Bruxelles & andre interparlamentariske møder (*) Statistiske oplysninger for 2013

(*) Alle arrangementer er interparlamentariske udvalgsmøder medmindre andet er anført.

<u>Udvalg</u>	<u>Begivenhed</u>	<u>Dato</u>	<u>Nationale parlamenter</u>			<u>EP</u>
			<u>Medlem af nationalt parlament</u>	<u>Det nationale parlament</u>	<u>Kamre</u>	<u>Medlem af Europa-Parlamentet</u>
<i>JURI</i>	<i>Workshop om Civilret og Retspraksis: "Er der fri bevægelighed for EU-borgere?"</i>	23. januar	8	7	7	8
<i>ECON/BUDG/EMPL</i>	Parlamentarisk uge som led i det europæiske semester	28.-30. januar	100	26	33	70
<i>AFET/SEDE</i>	<i>Drøftelse med udenrigsministrene Carl Bildt & Radoslaw Sikorski: Mod en samlet europæisk strategi</i>	21. februar	15	12	13	35
<i>FEMM</i>	Interparlamentarisk udvalgsmøde om "Kvindens svar på krisen"	7. marts	14 + 2 TR	13 + TR	16	20
<i>ENVI</i>	Interparlamentarisk udvalgsmøde om "Lige og effektiv gennemførelse af EU's miljølovgivning: Hvorfor sker det ikke?"	26. marts	27 + 1 HR	16 + 1 HR	20 + 1 HR	27
<i>DEVE</i>	Interparlamentarisk udvalgsmøde om "Udviklingsvenlig politikkoherens: Hvordan kan Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter samarbejde?"	23. april	28 + 1 HR + 2 NO	1 +1NR	18 +1HR +1NO	8
<i>AFET/SEDE</i>	<i>Drøftelse "Fremtiden for europæisk forsvar: Et NATO-perspektiv" og konference om "Forståelse af den politiske islam set indefra"</i>	6.-7. maj	7	7	6	39
<i>CRIM</i>	Interparlamentarisk udvalgsmøde om "Bekæmpelse af organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge"	7. maj	19 + 4 HR + 2 NO	12 + HR + NO	12 + HR + NO	12
<i>JURI/FEMM</i>	<i>Drøftelse Ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber</i>	19. juni	12 + 1 HR	9 + 1 HR	10 + 1 HR	8
<i>LIBE/JURI</i>	Interparlamentarisk udvalgsmøde om "Skabelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed: Status over politimæssigt og retligt samarbejde i straffesager"	20. juni	32 + 1 HR + 3 NO	19 + HR + NO	24 + HR + NO	28

**EP's interparlamentariske udvalgsmøder med de nationale parlamenter i Bruxelles
& andre interparlamentariske møder (*)
Statistiske oplysninger for 2013**

(*) Alle arrangementer er interparlamentariske udvalgsmøder medmindre andet er anført.

<u>Udvalg</u>	<u>Begivenhed</u>	<u>Dato</u>	<u>Nationale parlamenter</u>			<u>EP</u>
			<u>Medlem af nationalt parlament</u>	<u>Det nationale parlament</u>	<u>Kamre</u>	<u>Medlem af Europa- Parlamentet</u>
JURI	<u>Workshop</u> om "Forslaget til en fælles EU-købelov: vejen frem"	10. juli	7	6	6	6
ECON	<u>Drøftelse</u> "Det europæiske semesters 2013-cyklus"	17. september	14	12	12	20
AFET/DROI	Interparlamentarisk udvalgsmøde om "Gennemførelse af EU's strategiske ramme og handlingsplan vedrørende menneskerettigheder og demokrati"	25. september	19	12	13	18
AFET/SEDE	<u>Møde åbent for formændene for EU-medlemsstaternes relevante nationale udvalg</u> "Det europæiske forsvars fremtid"	5. november	14	10	9	25
CONT	Interparlamentarisk udvalgsmøde om "Vejen til bedre udnyttelse af midlerne - modeller for parlamentarisk kontrol med udgifterne"	14. november	18	13	13	8
LIBE	<u>Møde åbent for formændene for EU-medlemsstaternes relevante nationale udvalg</u> EU-agenturet for samarbejde og uddannelse inden for retshåndhævelse (Europol) samt om ophævelse af afgørelse 2009/371/RIA og 2005/681/RIA	14. november	7	6	6	43
REGI	Interparlamentarisk udvalgsmøde om "Mod produktive investeringer i vækst og samhørighed via forbedrede synergier mellem lokalt, nationalt plan og EU-plan for at opfylde EU's 2020-strategi"	27. november	25	15	15	21
ITRE	<u>Fælles udvalgsmøde</u> om "EU's indre marked for energi i det 21. århundrede"	17. december	30 + 3 NO + 1 TR + 2 XK	16 +NO+TR+XK	18 +NO+TR +XK	60
<u>I alt</u>	<u>18 interparlamentariske møder</u>		<u>404 + 23</u>			

**Europa-Parlamentets interparlamentariske udvalgsmøder med de nationale parlamenter
& andre interparlamentariske møder (*) i Bruxelles
Statistiske oplysninger for 2014**

(*) Alle arrangementer er interparlamentariske udvalgsmøder medmindre andet er anført.

<u>Udvalg</u>	<u>Begivenhed</u>	<u>Dato</u>	<u>Nationale parlamenter</u>			<u>EP</u>
			<u>Medlem af nationalt parlament</u>	<u>Det nationale parlament</u>	<u>Deputeret kammeret</u>	<u>Medlem af Europa- Parlament et</u>
ECON/BUDG/ EMPL	<u>Europæisk Parlamentarisk Uge</u> Interparlamentarisk konference om økonomisk styring i Den Europæiske Union (artikel 13 i TSSS) Det Europæiske Semester i hhv. 2013 og 2014	20.-22. januar	136	28	41	58
	<u>Parlamentarisk Forum</u> Med Miguel Angel Martínez & Othmar Karas, næstformænd i Europa-Parlamentet som værter "EU's nationale parlamenter og global styring"	18. februar	28	15	16	8
FEMM	Interparlamentarisk udvalgsmøde om "Forebyggelse af vold mod kvinder - en udfordring for alle"	5. marts	34	20	22	8
LIBE	<u>Fælles udvalgsmøde</u> om "Fremtidige prioriteringer på området for borgernes rettigheder og retlige og indre anliggender"	19. marts	37 +1 AL + 2 XK + 2 ME + 1 TR	24 + AL + XK + ME + TR	19 + AL + XK + ME + TR	60
<u>I alt</u>	<u>4 interparlamentariske møder</u>		<u>235 + 6</u>			

BILAG III

GD LEDELSESTJENESTERNE - Forbindelser med De Nationale Parlamenter Enheden for Lovgivningsmæssig Dialog - Enheden for Institutionelt Samarbejde			
Bilaterale besøg - 2013			
<u>Dato</u>	<u>Land / Kammer</u>	<u>Udvalg/andet</u>	<u>Besøgets art</u>
<u>JAN/FEB</u>			
22. januar	UK - House of Lords	Besøg i Bruxelles hos Underudvalg C EU-Udenrigstjenesten	Medlemmers arbejdsbesøg
23. januar	UK - House of Lords	Underudvalg D Undersøgelse af energisektoren	Medlemmers arbejdsbesøg
28. januar	UK - IE	Den Britisk-Irske Parlamentariske Forsamlings udvalg for europæiske anliggender	Medlemmers arbejdsbesøg
30. januar	UK - House of Lords	Underudvalg E og F Protokol 36-undersøgelse	Medlemmers arbejdsbesøg
31. januar	UK - House of Commons	Udvalget for undersøgelse af den offentlige administration	Medlemmers arbejdsbesøg
<u>MARTS/APRIL</u>			
4.-5. marts	FI - Eduskunta	Delegationen for det finske parlaments storudvalg	Medlemmers arbejdsbesøg
4.-5. marts	LT- Seimas	Udvalget for Europæiske Anliggender og Udenrigsudvalget	BUDG, ECON, ITRE, AFET, IMCO
7.-8. marts	LT- Seimas	Besøg inden formandskabet	AGRI, ENVI, REGI, EMPL
18.-19. marts	LT- Seimas	Besøg inden formandskabet	ECON, BUDG
9. april	FR - Assemblée Nationale	Medlem af Udvalget for EU-anliggender	Medlemmers arbejdsbesøg
22. april	IE - Oireachtas	Delegation fra Det Fælles Udvalg om Udenrigsanliggender og Handel	Medlemmers arbejdsbesøg
<u>MAJ/JUNI</u>			
13. maj	UK - House of Commons	Udvalget for EU-kontrol	Medlemmers arbejdsbesøg
14.-16. maj	EE - Riigikogu	Embedsmandsdelegation	Studierejse
27. maj	NL - Tweede Kamer	Sundhedsudvalget	ENVI-Udvalgets medlemmer
30. maj	UK - House of Commons	Embedsmandsdelegation	Studierejse
25. juni	UK - House of Commons	Transportudvalget	Medlemmers arbejdsbesøg
26. juni	Nordisk Råd	Velfærdsudvalget	Medlemmers arbejdsbesøg
27. juni	UK - House of Commons	Embedsmandsdelegation	ENVI, ITRE
<u>JULI/AUGUST</u>			

SEPTEMBER/ OKTOBER			
24. september	PL - Senat	Formænd og medlemmer af 14 udvalg	ITRE and LIBE
24.-25. september	SE - Riksdag	Embedsmandsdelegation	Møder med tjenestemænd fra Europa-Parlamentets udvalg
25.-26. september	LV - Saeima	Formand, generaldirektør og øvrige	Forberedelse til det lettiske formandskab
26. september	NL - Tweede Kamer	Studierejse	Arbejdsfrokost med medlemmer af Europa-Parlamentet
2. oktober	UK - House of Lords	Udvalget for Europæiske Økonomiske og Finansielle Anliggender	Medlemmers arbejdsbesøg
2. oktober	RO - Chamber of Deputies	Kammerets formand	Møde med Hannes Swoboda, medlem af Europa-Parlamentet
14. oktober	NL - Tweede Kamer	Udvalgsassistenter	Møder med Marietje Schaake, medlem af Europa-Parlamentet, og tjenestemænd
14. oktober	Nordisk Råd	Delegation	Medlemmers arbejdsbesøg
15. oktober	IT - Senato della Repubblica	Delegation af senatorer	Medlemmers arbejdsbesøg
17. oktober	FR - Assemblée Nationale	Medlem af Udvalget for EU-anliggender	Medlemmers arbejdsbesøg vedrørende hormonforstyrrende stoffer
17. oktober	UK - House of Commons	Udvalget om Miljø, Fødevarer og Landdistrikter	Embedsmænds studiebesøg
17. oktober	UK - House of Lords	Underudvalg A, B og E	Medlemmers arbejdsbesøg
30. oktober	FR - Sénat		LIBE, FEMM
NOVEMBER/ DECEMBER			
4. november	UK - House of Lords	Underudvalg under Udvalget for EU-Udenrigsanliggender	Medlemmers arbejdsbesøg
4.-5. november	DK - Folketing	Embedsmandsdelegation	Studierejse
4.-5. november	SE - Riksdag	Enheden for EU-samordning	Embedsmænds arbejdsbesøg
7. november	UK - House of Commons	Udvalget for Walisiske Anliggender	Medlemmers arbejdsbesøg
12. november	UK - House of Lords	Underudvalget om Det Indre Marked, Infrastruktur og Beskæftigelse	Medlemmers arbejdsbesøg
13. november	UK - House of Commons & UK - House of Lords	Kontrolenhed og Bibliotek & Overhusets Udvalg om Økonomiske Anliggender	Embedsmænds studiebesøg
25. november	EE - Riigikogu	Udvalget for EU-anliggender	Medlemmers arbejdsbesøg
27. november	Nordisk Råd	Nordisk Råds Præsidium	Medlemmers arbejdsbesøg

26. november	NL - Tweede Kamer	HR-chefer	Rundvisning i Europa-Parlamentet
2. december	AT Parlament	Afdelingen for EU-anliggender	Embedsmænds studiebesøg
3. december	DK - Folketing	Embedsmandsdelegation	Udvalgsmøder
4. december	ES - Cortes	Udvalget om EU-anliggender, Udenrigsanliggender og Økonomiske Anliggender	Medlemmers arbejdsbesøg

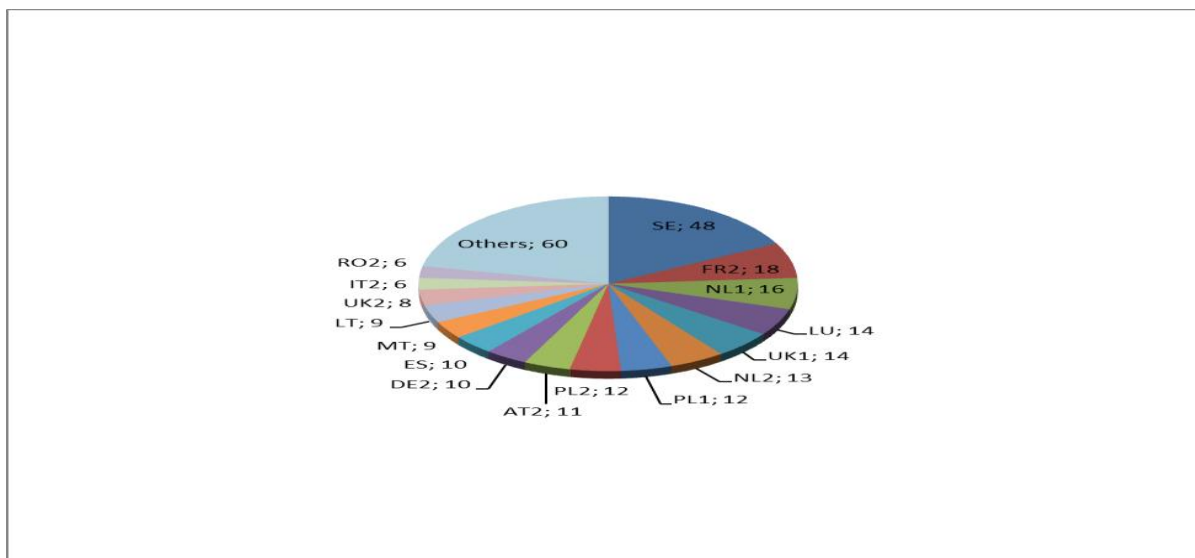
**LISTE OVER FORKORTELSER FOR
NATIONALE PARLAMENTER/KAMRE,
DER BENYTTES I BILAG IV**

AT1	Østrig	Nationalrat	IT1	Italien	Camera dei Deputati
AT2	Østrig	Bundesrat	IT2	Italien	Senato della Repubblica
BE1	Belgien	Chambre des Représentants	LV	Letland	Saeima
BE2	Belgien	Sénat	LT	Litauen	Seimas
BG	Bulgarien	Narodno sabranie	LU	Luxembourg	Chambre des Députés
CY	Cypern	Vouli ton Antiprosopon	MT	Malta	Kamra tad-Deputati
CZ1	Tjekkiet	Poslanecká sněmovna	NL1	Nederlandene	Tweede Kamer
CZ2	Tjekkiet	Senát	NL2	Nederlandene	Eerste Kamer
HR	Kroatien	Hrvatski Sabor	PL1	Polen	Sejm
DK	Danmark	Folketinget	PL2	Polen	Senat
EE	Estland	Riigikogu	PT	Portugal	Assembleia da República
FI	Finland	Eduskunta	RO1	Rumænien	Camera Deputaților
FR1	Frankrig	Assemblée nationale	RO2	Rumænien	Senatul
FR2	Frankrig	Sénat	SK	Slovakiet	Národná rada
DE1	Tyskland	Bundestag	SI1	Slovenien	Državni zbor
DE2	Tyskland	Bundesrat	SI2	Slovenien	Državni svet
EL	Grækenland	Vouli ton Ellinon	ES	Spanien	Congreso de los Diputados
HU	Ungarn	Országgyűlés	ES	Spanien	Senado
IE1	Irland	Dáil Éireann	SE	Sverige	Riksdagen
IE2	Irland	Seanad Éireann	UK1	Det Forenede Kongerige	House of Commons
			UK2	Det Forenede Kongerige	House of Lords

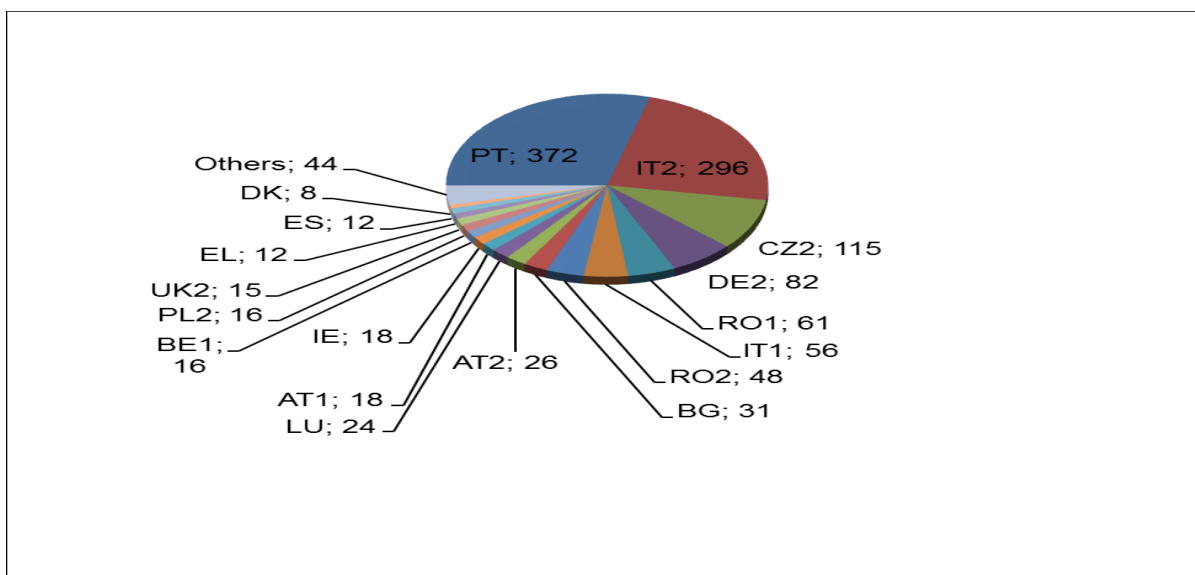
BILAG IV

Data vedrørende mekanismen for tidlig varslings

Begrundede udtalelser pr. parlamentskammer (2010-2013)¹⁷

Bidrag pr. parlamentskammer (2010-2013)¹⁸

¹⁷ Parlament/kamre med fem eller færre begrundede udtalelser, som er sammenfattet under "Others": 5 begrundede udtalelser: CY, IT1; 4 begrundede udtalelser: DK, RO1; 3 begrundede udtalelser: BE1, CZ1, CZ2, DE1, EL, FI, PT, SK; 2 begrundede udtalelser: AT1, BE2, BG, IE*, IE1, LV; 1 begrundet udtalelse: EE, FR1, HU, IE2, NL*, SI1; 0 begrundede udtalelser: HR, SI2 (*=fra begge kamre i fællesskab).

¹⁸ Parlament/kamre med fem eller færre bidrag, som er sammenfattet under "Others": 5 bidrag: PL1; 4 bidrag: CY, CZ1, EE, LT, UK1; 3 bidrag: FR2, NL2; 2 R bidrag: FI, FR1, MT, NL1; 1 bidrag: BE2, DE1, HU, LV, SE; 0 bidrag: HR, SI1, SI2, SK.

BILAG V

Det Europæiske Center for Parlamentarisk Forskning og Dokumentation (ECPRD)

A. Spørgsmål, som Europa-Parlamentets politiske organer og administrative tjenestegrene i 2013 har søgt oplysninger om hos ECPRD-netværket ved sammenlignende søgninger

- Kontorudstyr og IKT-udstyr til medlemmer
- Parlamenters eksterne forbindelser
- Overtrædelse af nærhedsprincippet i Lissabontraktatens protokol nr. 2, artikel 8 - bestemmelser vedrørende parlamenter
- Juridiske forpligtelser i forbindelse med ophør af assistenters ansættelseskontrakter
- Navne på kvindelige parlamentarikere i EU
- Regler vedrørende indsættelse som medlem af et nationalt parlament
- Sammenligning af revisionserklæringer fra de øverste revisionsinstitutter inden for rammen af parlamentarisk kontrol med gennemførelsen af nationale budgetter (nu med dokumenterne)

B. ECPRD-seminarer og vedtægtsmæssige møder i 2013

Begivenhed	Sted	Dato
Seminarer i 2013		
"Udveksling af erfaringer og løsninger til et IKT-baseret parlament"	Baku	28.-29. november
Moderne teknologi til understøttelse af parlamentariske aktiviteter - traditioner og udfordringer"	St. Petersborg	19.-21. september
"Nye finanspolitiske rammer"	Wien	20.-21. juni
Procedurer og praksisser til forhandling og godkendelse af langsigtede nationale strategier i parlamenter	Tallin	30.-31. maj
"Parlamentsbiblioteker og -arkiver og deres rolle i forbindelse med bevaring og konservering af den historiske og kulturelle arv i deres lande"	Paris	31. maj - 1. juni
Seminar "Parl@menter på nettet XI - Virkeliggørelse af det digitale parlament"	London	2.-3. maj
"Parlamentarisk forskning og mangfoldigheden af informationskilder, der er til rådighed for parlamentsmedlemmer"	Prag	3.-5. april
Vedtægtsbestemte møder i 2013		
Den årlige konference af korrespondenter	Warszawa	17.-19. oktober
Bestyrelsesmøde	Wien	12.-13. september
Bestyrelsesmøde	Stockholm	21.-22. marts

**Dette er en publikation fra
Direktoratet for Forbindelser med De Nationale Parlamenter
Generaldirektoratet for Ledelsestjenesterne
Europa-Parlamentet
<http://www.europarl.europa.eu/webnp/>**